Uitblijven baan noopt huiswinnares Sanne Ouwe-Syl te verlaten

U heeft vast wel eens gehoord van de term: 'die kwam, die zag en die won'. Het overkwam de Arnhemse Sanne Verhoef eind 2017, alleen dan in omgekeerde volgorde: 'ze won, ze zag en ze kwam. Het lot bepaalde dat Verhoef winnares was geworden van het loterijhuis van voetbalvereniging Ouwe Syl. Nu 4,5 jaar later, heeft Sanne het Bildt weer verlaten. Niet omdat ze uitgekeken was op deze regio, integendeel! Omdat het in deze regio vinden van een passende baan een mission impossible bleek, verlaat Sanne met pijn in haar hart haar 'prachtige' Ouwe-Syl.

Eerste legale huisverloterij in Nederland

Wellicht kunt u het zich nog herinneren dat voetbalvereniging Ouwe Syl 11 mei 2017 (de dag dat de club haar 50 jarig bestaan vierde), met een unieke verloting op de proppen kwam. Het huis van Tjeerd Polstra stond al langere tijd te koop, maar helaas wilde de verkoop maar niet vlotten. Broer Anne kwam met het lumineuze idee om het huis te verloten en daarbij hun club vv Ouwe Syl er in te betrekken en als goede doel aan te merken. De club had al langere tijd de wens van een nieuwe accommodatie, en dan als eerste een kunstgrasveld. De verloting kreeg zijn beslag en werd zoals bekend voor alle partijen een ongeëvenaard succes. Naar aanleiding van dit succes heeft Anne Polstra samen met zijn vrouw Fiona Dekkinga het bedrijf 'Verloterij.nl' opgericht, welke ook bij andere verenigingen financiële successen kent. Én, heeft de voetbalvereniging inmiddels haar eerste wens in vervulling zien gaan.

Personeelsnummer brengt geluk

Sanne Verhoef had via Facebook van de actie gehoord en besloot voor €98,- ook een gokje te wagen. Net op het moment dat Sanne besloot een lot te kopen, was ze na 23 jaar trouwe dienst bij Achmea, boventallig verklaard. Ze besloot haar personeelsnummer (5140) als lotnummer te kiezen, zodat deze negatieve periode haar misschien weer geluk zou brengen. En dan trekt Burgemeester Krol op de elfde van de elfde in een afgeladen cafézaal, voor de oog van provinciale en landelijke media, het winnende lotnummer 5140.

Na een rondje joggen in een Arnhems natuurgebied was Sanne Verhoef net neergedaald in haar relaxstoel, toen de telefoon overging. Het bleek Anne Polstra die Verhoef feliciteerde met het winnen van een huis op Ouwe-Syl. Waar hij haar in een adem uitnodige zo snel mogelijk naar het hoge noorden te komen. Vol ongeloof met het gevoel 'dit kan niet waar zijn' arriveerde ze uren later in het Bildtse feestgedruis. Het is het begin van Sanne's Bildts avontuur.

Op het randje van de bewoonde wereld

De daarop volgende dagen stond het leven van de huiswinnares volledig op z'n kop. Kranten, radio en televisie, ze wilden allemaal haar verhaal horen. De day after ging Sanne - bijkomend van wat haar was overkomen - in klein gezelschap lunchen bij Zwarte Haan. Toen ze een blik over de dijk wierp, genoot ze zichtbaar van de confrontatie met het waddengebied: "We stonden op de dijk. De wind joeg die dag genadeloos om ons heen. Het feestgedruis van de avond ervoor stond voor mij in schril contrast met de weidsheid van het prachtige ongerepte landschap. Het winnen van een huis, hét huis, was zo onwaarschijnlijk groots. En tegelijkertijd voelde ik me op dat moment in dat landschap zo nietig en klein… een beetje op de rand van de bewoonde wereld… De aandacht was overweldigend. Zelfs tot in Dokkum werd ik herkend en aangesproken. Het verbaasde mij hoe lang het nog nieuws was. Het positieve eraan was, dat ik het meest warme welkom heb gehad dat een nieuwe inwoner zich kan wensen. Het nadeel vond ik, dat het nog steeds nieuws was, toen ik druk bezig was mijn draai te vinden en me te settelen".

Ondanks liefde voor het Bildt, bleef passende baan uit

Sanne vond haar draai in op de Bildtse klei. Het enige wat er nog aan ontbrak was een passende baan. En ze had ook het volste vertrouwen dat ze deze baan zou scoren. Toch bleek de arbeidsmarkt in het noorden anders dan elders in Nederland: "Wat ik onderschat heb is de arbeidsmarkt in Friesland. Het aantal banen dat aansluit bij mijn (werk)ervaring, opleidingsachtergrond, kwaliteiten en interesse, is hier zeer dun gezaaid".

Sanne solliciteerde zich vanaf haar komst suf, heeft enkele keren voor een minimaal aantal uren in diverse sectoren gewerkt, maar helaas was dit vaak niet naar waar ze op zoek was: "Friesland verlaat ik vanwege de arbeidsmarkt. Almere is vooralsnog tijdelijk en dient als uitvalsbasis. De stad ligt centraal. Ik ben van daaruit zó in o.a. Amsterdam, Utrecht en Amersfoort. Dit, om mijn kansen op het vinden van passend werk te vergroten. Eerst werk en daarna woonruimte. In deze regio verwacht ik een groter werkaanbod voor hoger opgeleiden. En dat ik vlot van de tongriem gesneden ben en voorzien van een dynamische persoonlijkheid, zal hier wellicht als meer passend ervaren worden, hahaha".

Cashen voor nieuwe woning

Met de verkoop van de woning is de winnares met klinkende munt uitbetaald. In Arnhem woonde Sanne op nummer 12, op Ouwe-Syl aan de Kolk was nummer twaalf ook 4,5 jaar aan haar verbonden. En nu huurt Sanne (tijdelijk) een appartement in een hotel, met als kamernummer 1212. Hoezo toeval! Zodra Verhoef haar zo gewenste baan heeft gevonden, wil ze niets liever dan ergens in de buurt van de werkplek weer een leuk huisje kopen.

Ouwe-Syl heeft een speciaal plekje in mijn hart

Nadat Sanne haar deuren in Arnhem achter haar sloot, sloot ook het Arnhemse boek voor haar: “In al die tijd ben ik nog steeds niet naar Arnhem terug geweest. Op Ouwe-Syl wel al (red. Sanne vertrok op 2 juni). Al was het maar, omdat een ingreep in het MCL een dag na mijn verhuizing was ingepland. Zonder gekheid… met alle contacten die ik er heb opgedaan, verwacht ik er zeker nog met enige regelmaat te komen”! Ondertussen is Sanne al enkele keren terug op ‘e Syl geweest.

“Waar ik onverminderd enthousiast over was en ben is Ouwe-Syl; de mensen, het prachtige landschap, de ruimte, de rust. Echt uniek! Ik heb het ervaren als heerlijke plek waar eenieder kan zijn die die is. Waar ik het Bildt uniek in vind is het ritme van leven; het gaat er allemaal wat gemoedelijker, wat langzamer aan toe. En de gemeenschap is hecht en ontzettend betrokken. Het zwemmen in het vaartje bij Alde Leie, dat zal ik ook zeker gaan missen. Ik voel me bevoorrecht dat ik, al was het maar voor even, deel mocht uitmaken van Ouwe-Syl. Het heeft een onuitwisbare indruk op me gemaakt en heeft een speciale plek in mijn hart”.